

[Indenrigsministeren.]

som dette Skattebeløb hvilede paa Jorden eller paa Bygningerne, og det glædede mig at høre af det ærede Medlem Hr. Duborgs Indlæg her i Dag, at han har taget dette til Efterretning, at han i Virkeligheden utvivlsomt erkender, at selvfølgelig vil selv samme Skattebeløb lagt paa Jorden i Stedet for paa Bygningerne kunne fremkalde andre økonomiske Virkninger med Hensyn til Mulighederne for Udstykning af Jorden. Men altsaa, paa dette Omraade kunde det ærede Medlem Hr. Sevelsted blot have henvendt sig til det ærede Medlem Hr. Pinholt og det ærede Medlem Hr. Pinstrup og ladet dem læse op for sig, hvad de har givet en saa udmærket Beskrivelse af i Landbokommissionens Betænkning, hvor de netop henleder Opmærksomheden paa, at man ved at lægge Skatten paa Jorden i Stedet for paa Bygningerne fremkalder de gunstige Virkninger, som jeg har paapeget.

Det ærede Medlem Hr. Sevelsted mente, at det er meget uklogt af mig, at jeg ikke har hørt med større Andagt paa Kreditforeningsdirektørernes Henvendelse til mig, og jeg tror endogsaa, det ærede Medlem mente, at jeg havde været meget overlegen i hele dette Forhold. Nej, det har slet ikke været Tilfældet, det er ikke mig, der i denne Sag har været anmassende, det er derimod de Herrer, der optræder og udtaler sig paa deres Institutioners Vegne i Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke de intet Mandat har til at udtale sig. Det har jeg gjort opmærksom paa, og jeg har ikke hørt nogen her — heller ikke det ærede Medlem Hr. Sevelsted — søge at hævde, at de havde dette Mandat til at udtale sig. Man bebrejder mig, at jeg skulde have sagt, at de Herrer slet ikke havde Begreb om disse Ting. Det har jeg heller ikke sagt; jeg har den Tro, at de Herrer er overmaade kloge Mænd, og at de særlig indenfor Rammen af de tekniske Spørgsmaal, der knytter sig til Kreditforeningernes Administration, utvivlsomt er overmaade indsigtfulde Mænd. Men jeg tør jo nok hævde, at de Herrer har ikke nogen særlig Indsigt i Skattespørgsmaal og ikke nogen særlig Indsigt i Skatternes økonomiske Virkninger. Til Overflod har jeg paa dette Omraade ogsaa kunnet henvise til, at de Herrer hidtil har taget fejl med deres Advarsler, og jeg kan ikke forstaa, at det, at de Herrer Kreditforeningsdirektører har taget fejl med Hensyn til, hvad de har sagt i 1922 og 1924 angaaende dette Forhold, skulde kunne indgyde det ærede Medlem Hr. Sevelsted en særlig Tillid til, hvad de siger i 1929.

Naar det ærede Medlem Hr. Sevelsted advarer mig imod at være med til at skade Realkreditlen, da er jeg paa dette Omraade ganske enig med det ærede Medlem, men jeg kan ogsaa paa det Punkt fuldkommen berolige ham: der vil ikke i den nuværende Regerings Tid fremkomme Forslag, og der vil ikke blive ført en økonomisk Politik, der vil kunne bringe Realkreditlen her i Landet i Fare. Det har været forbeholdt andre Regeringer at føre en Politik, der paa visse Tidspunkter virkelig bragte Realkreditlen i Fare.

Dernæst rettede det ærede Medlem Hr. Sevelsted det Spørgsmaal til mig, om jeg var Tilhænger af en progressiv Beskatning af Jorden, altsaa progressiv efter Ejendommens Størrelse, og han henviste til, at Redaktør Carl Hansen i Skive havde ved et Møde forleden taget til Orde for en saadan progressiv Beskatning. Ja, hele dette Spørgsmaal om en progressiv Beskatning af Jord er jo et overmaade interessant Problem, det er interessant ud fra et rent skatteteoretisk Synspunkt, og det er interessant med Hensyn til de sociale Følger. Jeg har adskillige Gange haft Lejlighed til, ogsaa offentligt, at diskutere dette Spørgsmaal netop med Redaktør Carl Hansen i Skive, fordi jeg altid paa det Punkt har været uenig med Redaktør Carl Hansen. Tilhængerne af den progressive Jordbeskatning har kunnet henvise til, at en saadan Beskatning er gennemført andre Steder, den er gennemført i Australien med meget store økonomiske og sociale Virkninger, og jeg tør heller ikke benægte, at den progressive Jordbeskatning paa det Tidspunkt, den blev gennemført, og i de nærmest følgende Aar kunde faa vigtige og ogsaa heldige sociale Virkninger. Naar jeg imidlertid altid har været Modstander deraf, har det sin Grund i, at det er min Opfattelse, at den progressive Jordbeskatning i det lange Løb vil virke mod sin Hensigt. Og hvorfor? Hvis man gaar til en progressiv Jordbeskatning, hvorefter Skattepromillerne skal være saa meget større for de store Ejendomme end for de smaa, betyder det ganske vist, at Udstykning derigennem antagelig fremmes, men samtidig betyder det, at hver Gang en større Ejendom udstykkes, eller der udstykkes noget af en større Ejendom, og det udstykkede deles i mindre Ejendomme, rykker den paagældende Ejendom ned i en lavere Skatteklasse. Men hvad vil det sige? Det vil sige, at denne Nedrykning i en lavere Skatteklasse er en Begunstigelse i Øjeblikket af Udstykningen og af dem, der kommer til